

Versurile lui ivcelnaiu.ro

ilustrate de valipetridean.com

Libris

un fel de declarație de dragoste

Respect pentru oameni și cărți

m-am hotărât să trăiesc toate
clișele astea ce-mi ciocâne-n iriși
dar clipa în care clipesc nu poate
fi trăită decât cu ochii închiși

așa că e normal să mă sperii –
dacă în clipa în care clipesc
în fața mea zburând rinocerii
de fluturi neghiobi se ciocnesc?

dacă în timp ce pleoapele mi se ating
toți urșii polari gay din lume îmi defilează
pe sub nas, lubrici, dansând în *g-string*
străjuți de morsele din cordonul de pază?

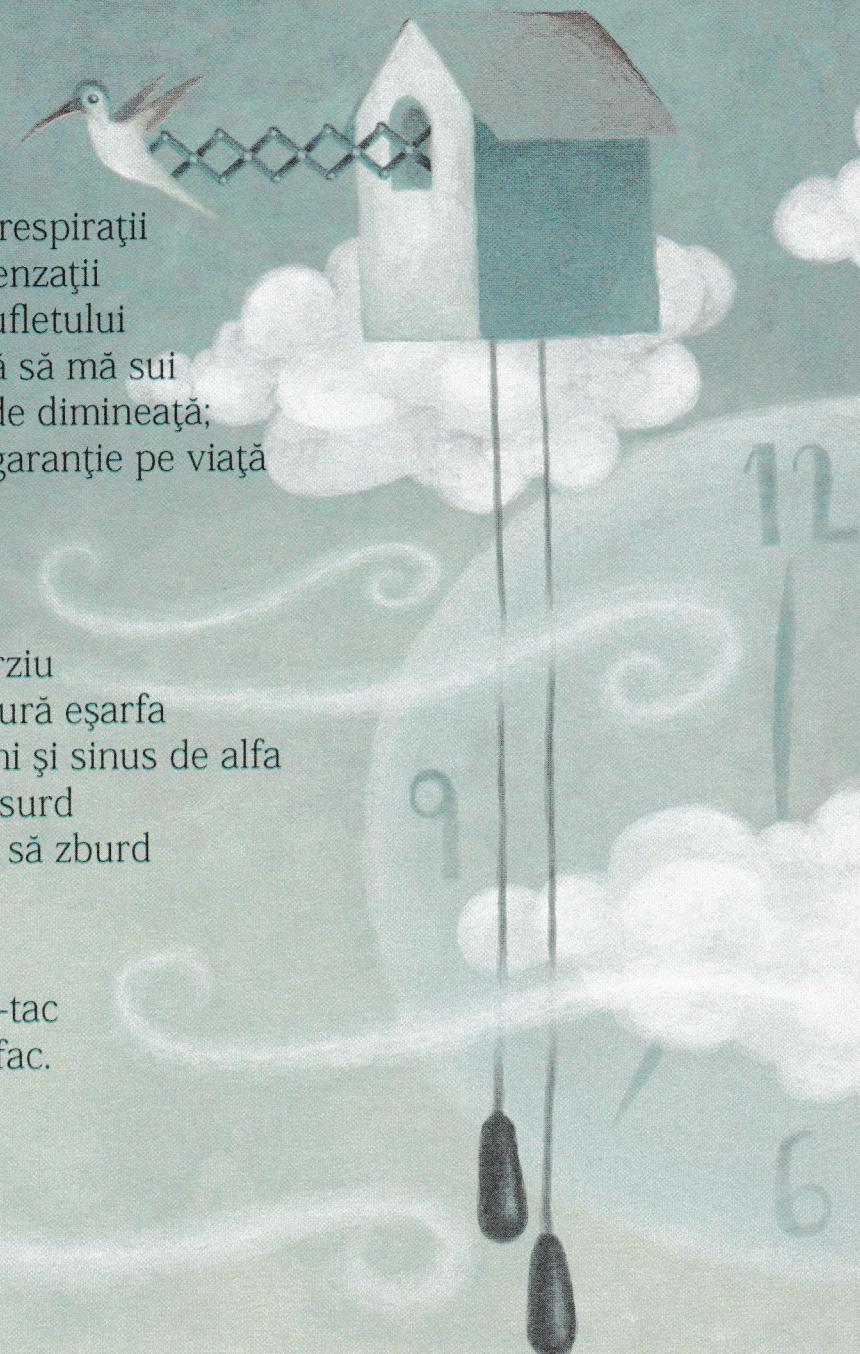
așa că iubito, asta e, n-avem ce face
indiferent de explozii solare și de anotimp
că tai ceapă, strănuți sau te legeni pe toace
va trebui să clipim în etern contratimp.

mi-am luat un ceas frumos,
biologic; tipul e conștiincios –
are o abatere de maxim două respirații
și merge pe bază de trăiri și senzații
mi l-am pus pe un perete al sufletului
așa de sus, încât să nu-mi vină să mă sui
să-l opresc când mă trezește de dimineață;
montajul a fost gratuit și are garanție pe viață

când mi-e foame e prânz
când mi-e iubire e mânz
când mi-e dor e nor alburiu
când plec la birou mereu e târziu
când copilul care eram își flutură eşarfa
el îmi indică zgaibe-n genunchi și sinus de alfa
când mi-e plictis e un greiere surd
libelulă drogată când îmi vine să zburd
când mi-e frică e colibri
și e vânt când e să fie ce-o fi

tic-tac tic-tac tic-tac tic-tac tic-tac
îmi spune exact cât săint și ce fac.

într-o zi o să fug pe un cal
care va ști a se lăsa călărit
întruțat eu nu dețin, ați ghicit
arta de a conduce un cal

într-o zi o să ajung călare, aşa
să mănânc, să iubesc tot pe cal
întruțat nu-s dotat emoțional
să simt când se coboară din șa

într-o zi, de pe cal o să cad
într-un câmp unduit de mohor;
întruțat nu știu să strig ajutor
voi învăța cuvântul eternidad

într-o altă zi semna-voi un act
prin care mă donez furnicilor tot
întruțat n-au văzut aşa matelot
și vor vrea să-l studieze exact

în ultima zi va fi soare și cald
ca-n ultima clipă a unui tip degerat
și-atunci, iubito, o să vreau neapărat
înc-o dată în ochii tăi să mă scald

dacă iubita mea ar fi de catifea
aș înveli tarabele de mărțișor cu ea

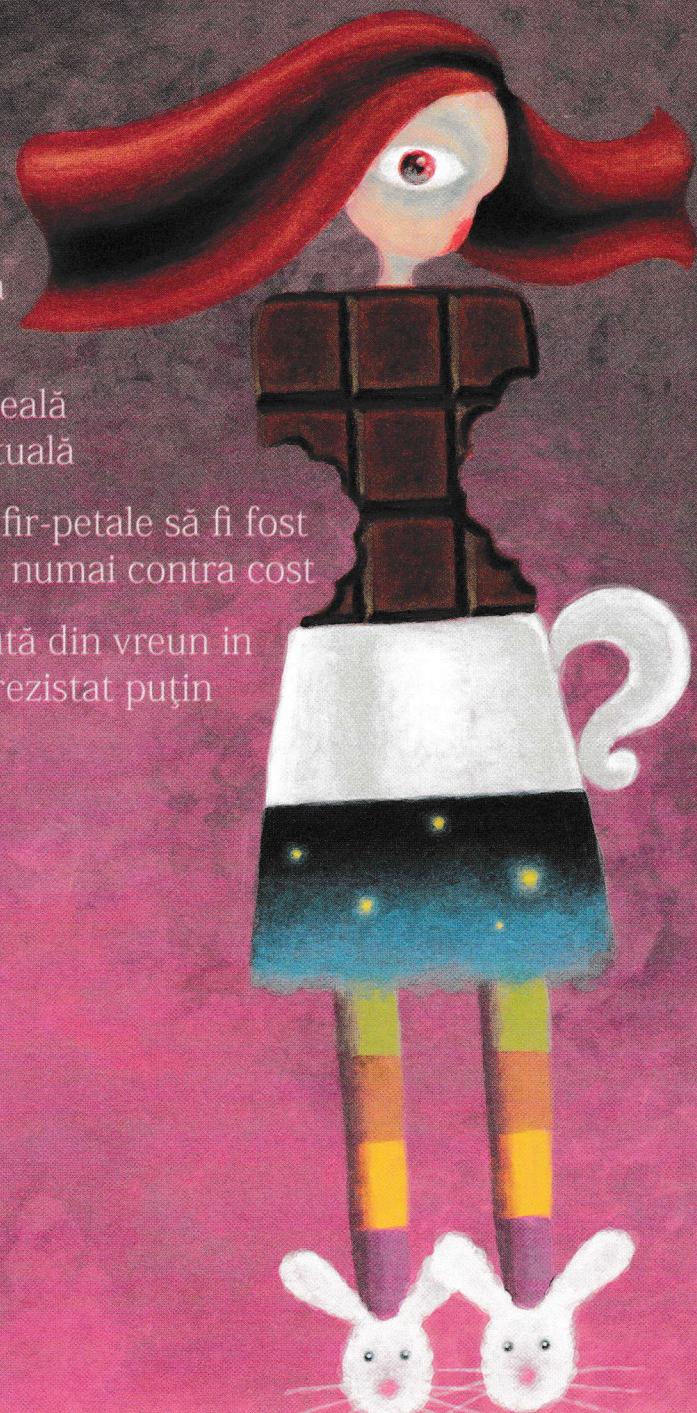
dacă ar fi din ciocolată, din ea aș modela
mici cocoșei dulci, să puteți gusta din ea

din porțelan de-ar fi, aș scăpa-o din greșeală
doar ca s-o lipesc înapoi, ceva mai punctuală

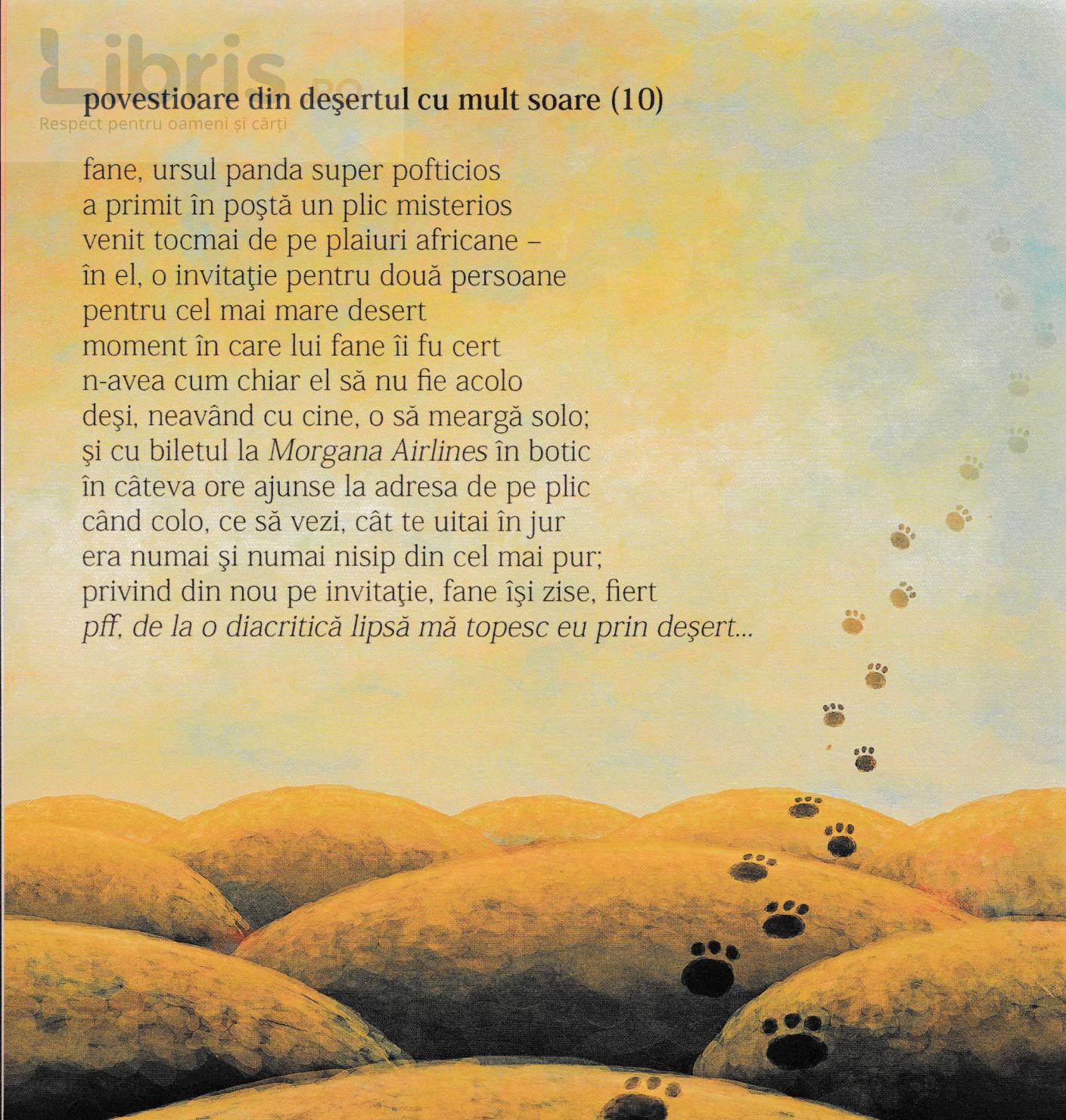
din lapte, miere, rouă, praf stelar, trandafir-petale să fi fost
aș fereca-o-adânc în mine și v-aș arăta-o numai contra cost

ar mai fi putut să fie și din plus, sau țesută din vreun in
dar la câtă hârjoneală-ndură, sigur ar fi rezistat puțin

din fericire, tipa e destul de vie
și-i fabricată din cea mai pură veselie

fane, ursul panda super pofticos
a primit în poștă un plic misterios
venit tocmai de pe plaiuri africane -
în el, o invitație pentru două persoane
pentru cel mai mare desert
moment în care lui fane îi fu cert
n-avea cum chiar el să nu fie acolo
deși, neavând cu cine, o să meargă solo;
și cu biletul la *Morgana Airlines* în botic
în câteva ore ajunse la adresa de pe plic
când colo, ce să vezi, cât te uitai în jur
era numai și numai nisip din cel mai pur;
privind din nou pe invitație, fane își zise, fierăt
pff, de la o diacritică lipsă mă topesc eu prin deșert...

Respect pentru oameni și cărți

sms50

toate broșușele pe care nu le cheamă oac sunt mai odihnite/
că n-au de țopăit prin poveștile povestite și răspovestite//

eram mic

eram prost

am rupt o floare de colț

am greșit

am smuls-o din pământul ei

și am terfelit-o prin toate

cărțile pe care le citeam;

o puneam la presat

și-apoi

îmi plăcea să-o descopăr în *toate pânzele sus*

în *suflete moarte*, în mijlocul *unui veac de singurătate*

cu cât citeam mai mult

cu atât ea își pierdea mirosul

culoarea și viața

iar eu interesul

pentru ea

într-o zi

a plecat hotărâtă să se replanteze

cu puțina viață pe care o mai avea

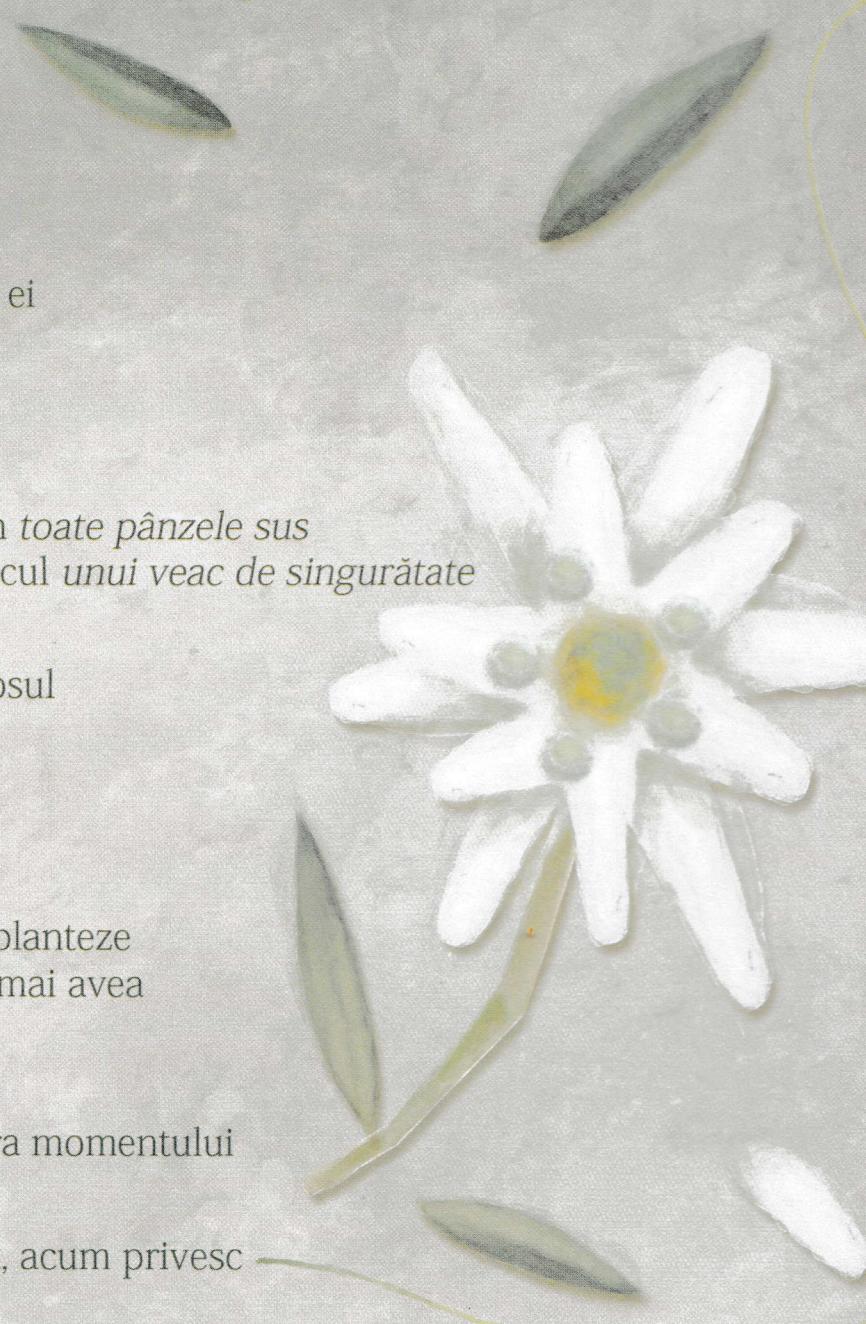
a plecat

și mi-a lăsat

câteva urme prin literatura momentului

încă îmi pare rău

că am rupt floarea de colț, acum privesc

florile de mușetel din fața casei
cu alți ochi, vorbesc cu ele, le mânăgi,
le cert când dau să intre peste alei,
doar e spre binele lor – oamenii nu se prea uită pe unde calcă;
dar ele continuă să crească pe alei numai de-al dracu'
iar eu le privesc cu drag
și mi se par cele mai frumoase flori.

sms51

cine iubește și lasă/ vorbim noi disear'acasă//

animalul meu preferat săn eu

să-ți iei un animal de companie
e un gest prin excelență unilateral,
și mi s-ar părea de omenie
să ne imaginăm ceva reparator moral
cărui animal plăcea-i ar oare
de ifosele și de nervii dumitale?
să fie un piton, un pechinez cu capul foarte mic
un arici de mare sau papagalul moale și peltic?
dacă animalele-ar alege, și nu oamenii pe ele
cred că multe ar prefera să rămână singurele.

Respect pentru oameni și cărți

exerciții de respirație pentru actori

shakespeare, expir, inspir, shakespeare
și tot aşa
până scoți tot ce ai mai bun
din tine

